

פליט או שליח?

בראשית, פרק כ"ז:

מא וישטם עשו, את-יעקב, על-הברכה, אשר ברכו אביו; ויאמר עשו בלבו, יקרבו ימי אבל אבי, ואהרגה, את-יעקב אחי.

בראשית, פרק כ"ז:

מב ויגד לרבקה, את-דברי עשו בנה הגדל; ותשלח ותקרא ליעקב, בנה הקטן, ותאמר אליו, הנה עשו אחיד מתנחם לך להרגך. מג ועתה בני, שמע בקלי; וקום ברח-לך אל-לבן אחי, חרנה. מד וישבת עמו, ימים אחדים--עד אשר-תשוב, חמת אחיד. מה עד-שוב אף-אחיד ממך, ושכח את אשר-עשית לו, ושלחתני, ולקחתיו משם; למה אשבל גם-שניכם, יום אחד.

מו ותאמר רבקה, אל-יעקב, קצתי בחיי, מפני בנות חת; אם-לקח יעקב אשה מבנות-חת באלה, מבנות הארץ למה לי, חיים.

בראשית, פרק כ"ח:

א ויקרא יצחק אל-יעקב, ויברך אותו; ויצוהו ויאמר לו, לא-תקח אשה מבנות כנען. ב קום לך פדנה ארם, ביתה בתואל אבי אמך; וקח-לך משם אשה, מבנות לבן אחי אמך. ג ואל שדי יברך אתך, ויפרך ויברך; והייתי, לקהל עמים. ד ויתן-לך את-ברכת אברהם, לך ולזרעך אתך--לרשתך את-ארץ מגרד, אשר-נתן אלהים לאברהם. ה וישלח יצחק את-יעקב, וילך פדנה ארם--אל-לבן בן-בתואל, הארמי, אחי רבקה, אם יעקב ועשו... ז וישמע יעקב אל-אביו ואל-אמו וילך פדנה ארם.

בפגישה עם לבן (בראשית, פרק כ"ט):

א וישא יעקב, רגליו; וילך, ארצה בני-קדם. ב וירא והנה באר בשדה, והנה שם שלשה עדרי-צאן רבצים עליה.... והאבן גדלה, על-פי הבאר... ד ויאמר להם יעקב, אחי מאין אתם; ויאמרו, מחרן אנחנו. ה ויאמר להם, הידעתם את-לבן בן-נחור; ויאמרו, ידענו. ו ויאמר להם, השלוס לו; ויאמרו שלום, והנה רחל בתו, באה עם הצאן. ז ויאמר, הן עוד היום גדו לא עת, האסף המקנה; השקו הצאן, ולכו רעו. ח ויאמרו, לא נוכל, עד אשר יאספו כל העדרים, וגללו את-האבן מעל פי הבאר; והשקינו, הצאן. ט עודנו, מדבר עמם; ורחל באה, עם-הצאן אשר לאביה-בי רעה, הוא. י ויהי כאשר ראה יעקב את-רחל, בת-לבן אחי אמו, ואת-צאן לבן, אחי אמו; ויגש יעקב, וגל את-האבן מעל פי הבאר, וישק, את-צאן לבן אחי אמו. יא וישק יעקב, לרחל; וישא את-קלו, ויבך. יב ויגד יעקב לרחל, כי אחי אביה הוא, וכי בן-רבקה הוא; ותריץ, ותגד לאביה. יג ויהי כשמע לבן את-שמע יעקב בן-אחתו, וירץ לקראתו ויחבק-לו וינשק-לו, ויביאהו, אל-ביתו; ויספר ללבן, את כל-הדברים האלה.

כעבור למעלה מעשור... בפרידה מלבן (בראשית לא)

א וישמע, את-דברי בני-לבן לאמר, לקח יעקב, את כל-אשר לאבינו; ומאשר לאבינו עשה, את כל-הכבוד הזה. ב וירא יעקב, את-פני לבן; והנה איננו עמו, בתמול שלשום... ג ויאמר ה' אל-יעקב, שוב אל-ארץ אבותיך ולמולדתך; ואהיה, עמך. ד ויקם יעקב; וישא את-בניו ואת-נשיו, על-הגמלים.

ה וינהג את-כל-מקנהו, ואת-כל-רבשו אשר רכש, מקנה קנינו, אשר רכש בפרדן ארם; לבוא אל-יצחק אביו, ארצה כנען. ו וילכן ה'לך, לגוז את-צאנו; ותגנב רחל, את-התרפים אשר לאביה. ז ויגנב יעקב, את-לב לבן הארמי על-בלי הגיד לו, כי ברח הוא. ח ויברח הוא וכל-אשר-לו, ויקם ויעבר את-הנהר; וישם את-פניו, הר הגלעד. ט ויגד ללבן, ביום השלישי; כי ברח, יעקב. כ ויקח את-אחיו, עמו, וירדף אחריו, דרך שבועת ימים; וידבק אותו, בהר הגלעד. כז ויאמר לבן, ליעקב, מה עשית, ותגנב את-לבבי; ותנהג, את-בנותי, בשביות, חרב. כח למה נחבאת לברתי, ותגנב אתי; ולא-הגדת לי, ואשלחך בשמחה ובשרים בתך ובכנור. כט ולא נטשתני, לנשק לבני ולבנותי; עתה, הסבלת עשו.

בפגישה עם עשו (בראשית, פרק ל"ב):

ד וישלח יעקב מלאכים לפניו, אל-עשו אחיו, ארצה שער, שדה אדום. **ה** ויצו אתם, לאמר, כה תאמרו, לאדני לעשו: כה אמר, עבדך יעקב, עם-לבן גרתי, ואחר עד-עתה. **ו** והיה-לי שור וחמור, צאן ועבד ושפחה; ואשלחה להגיד לאדני, למצא-חן בעיניך. **ז** וישבו, המלאכים, אל-יעקב, לאמר: באנו אל-אחיד, אל-עשו, וגם הלך לקראתך, וארבע-מאות איש עמו. **ח** ויירא יעקב מאד, ויצר לו; ויחץ את-העם אשר-אתו, ואת-הצאן ואת-הבקר והגמלים לשני מחנות.

ט ויאמר, אם-יבוא עשו אל-המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר, לפליטה.

י ויאמר, יעקב, אלהי אבי אברהם, ואלהי אבי יצחק: ה' האמר אלי, שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך. **יא** קטנתי מכל החסדים, ומכל-האמת, אשר עשיתי, את-עבדך: כי במקלי, עברתי את-הירדן הזה, ועתה הייתי, לשני מחנות **יב** הצילני נא מיד אחי, מיד עשו: כי-ירא אנכי, אתו פן-יבוא והכני, אם על-בנים. **יג** ואתה אמרת, היטב איטיב עמך; ושמתני את-זרעך כחול הים, אשר לא-יספר מרב.

יעקב בודד אך לא לבד (בראשית, פרק כ"ח):

י ויצא יעקב, מבאר שבע; וילך, חרנה.

יא ויפגע במקום וילן שם, כי-בא השמש, ויקח מאבני המקום, וישם מראשתי; וישכב, במקום ההוא. **יב** ויחלם, והנה סלם מצב ארצה, וראשו, מגיע השמימה; והנה מלאכי אלהים, עלים וירדים בו. **יג** והנה ה' נצב עליו, ויאמר, אני ה' אלהי אברהם אביך, ואלהי יצחק; הארץ, אשר אתה שכב עליה - לך אתננה, ולזרעך. **יד** והיה זרעך בעפר הארץ, ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה; ונברכו בך כל-משפחת האדמה, ובזרעך. **טו** והנה אנכי עמך, ושמרתך בכל אשר-תלך, והשבתיד, אל-האדמה הזאת:

כי, לא אעזובך, עד אשר אם-עשיתי, את אשר-דברתי לך.

מעברים

אנו דומים לא מעט לסרטן. בעל-חיים זה גדל תוך שהוא מפתח שורה של שריונות קשים המגנים עליו, ומשיר אותם מעליו בזה אחר זה. בכל פעם שהוא גדל ומתרחב מבפנים, הוא מוכרח להיפטר מהשריון המגביל אותו. תקופת-מה הוא נותר עירום ופגיע, עד שגדל שריון חדש ומחליף את קודמו.

גם אנו חייבים להשיר מעלינו שריון-מגן בעת שאנו עוברים משלב אחד בתהליך הגידול האנושי למשנהו. גם אנו נשארים תקופת-מה עירומים ופגיעים - ועם זאת תופחים וגדלים, ומסוגלים להתפשט בכיוונים שלא ידענום לפני. (גייל שיהי, מעברים)